

Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego w kadencji w latach 2001–2005 (skrót)

Na Walnym Zebraniu Wyborczym w Puławach w dniu 7 czerwca 2001 roku wybrano nowy Zarząd Główny i Komisję Rewizyjną, które ukonstytuowały się w następującym składzie:

Zarząd Główny

Przewodniczący: dr hab. Barbara Bień

Wiceprzewodniczący ds. Komitetu Badań Medycznych: prof. Tomasz Grodzicki

Wiceprzewodniczący ds. Komitetu Badań Społecznych: prof. Brunon Synak

Sekretarz: dr med. Zyta Beata Wojszel

Skarbnik: dr n. hum. Małgorzata Halicka

Członkowie: dr hab. Barbara Szatur-Jaworska, dr Piotr Czekanowski, dr Małgorzata Dzięgielewska

Komisja Główna Rewizyjna

Przewodniczący: dr Jacek Putz

Wiceprzewodniczący: dr Andrzej Rączaszek

Członkowie: mgr Hanna Jędrkiewicz, mgr Jolanta Dziewulska, mgr Lidia Wrocińska-Sławska

Władze PTG nie zmieniły się w czasie trwania całej kadencji.

I. Struktura Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego

W strukturze PTG na koniec kadencji znajdowało się 11 oddziałów terenowych, 3 sekcje tematyczne (Sekcja Gerontologii Doświadczalnej, Sekcja Uniwersytetów Trzeciego Wieku i Sekcja Rehabilitacji) oraz 2 komitety (Komitet Badań Biologicznych i Medycznych i Komitet Badań Społecznych).

W okresie trwania kadencji Zarządu Głównego PTG utworzono 3 nowe oddziały terenowe PTG:

1. Oddział Mazowiecki — w miejsce rozwiązanego oddziału Warszawskiego (29.11.2001 r.)
2. Oddział Świętokrzyski (20.11.2003 r.)
3. Oddział Kujawsko-Pomorski (17.03.2005 r.).

Liczba członków na dzień 8.06.2005 roku wynosiła 353 osoby.

II. Cele działalności Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego i ich realizacja

Zasadniczym celem działalności Towarzystwa pozostawało, zgodnie ze statutem PTG, popieranie i rozwijanie nauk z zakresu gerontologii oraz działanie na rzecz popularyzacji problematyki gerontologii społecznej, klinicznej i teoretycznej. Towarzystwo realizowało swojej cele poprzez wiele działań podejmowanych na poziomie oddziałów terenowych oraz na poziomie ogólnopolskim i międzynarodowym.

Nie sposób wymienić i omówić wszystkich imprez lokalnych. Należy jednak podkreślić, że aktywność większości oddziałów była bardzo duża. Zorganizowane w okresie minionej kadencji imprezy naukowe stanowiły okazję do wymiany doświadczeń i stały się swego rodzaju formą prezentacji tematyki gerontologicznej interesującej nie tylko członków Towarzystwa, ale także gremia profesjonalistów działających aktywnie na polu gerontologii.

Warto wymienić szczególnie te konferencje, które miały charakter ogólnopolski lub międzynarodowy.

- 31.05.2002 r.–1.06.2002 r., **Gdańsk** — IX Ogólnopolski Zjazd Naukowy PTG pt. „**Starość — wyzwanie dla polityki społecznej i zdrowotnej**” z sympozjum Sekcji Geriatrycznej Polskiego Towarzystwa Lekarskiego (PTL) i Sympozjum Sekcji Toksykologii Klinicznej PTL
- 26–27.09.2003 r., **Gdańsk** — Sympozjum Gerontologii Doświadczalnej PTG towarzyszące X Zjazdowi Sekcji Geriatrycznej PTL
- 20.03.2004 r., **Białystok** — Konferencja Naukowo-Szkoleniowa pt. „**Opieka geriatryczna w regionie podlaskim**”
- 26.03.2004 r., **Gdańsk** — Konferencja pt. „**Psychofizjologiczne aspekty wypadków drogowych**”
- 14–15.05.2004 r., **Szczecin** — Międzynarodowe Sympozjum Naukowo-Szkoleniowe pt. „**Człowiek przewlekle chory i niepełnosprawny — aspekty opieki**”

- 21.05.2004 r., **Sokółka** — Konferencja pt. „**Formy opieki długoterminowej nad ludźmi starszymi w systemie ochrony zdrowia i pomocy społecznej w regionie podlaskim**”
- 25.11.2004 r., **Warszawa** — Konferencja pt. „**Samodzielność ludzi starych z perspektywy medycyny i polityki społecznej — dotychczasowe doświadczenia UE i Polski**”
- 16–18.06.2005 r., **Białystok** — X Ogólnopolski Zjazd Naukowy Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego pt. „**Jakość polskiej starości**”

W większości przypadków były to konferencje interdyscyplinarne, co umożliwiło wymianę myśli i informacji naukowej w środowisku osób zajmujących się problematyką gerontologiczną oraz między przedstawicielami środowisk gerontologów a przedstawicielami innych dyscyplin naukowych i praktyki społecznej. Jedną z ważniejszych inicjatyw w tym zakresie była także współpraca PTG z Toruńskimi Zakładami Materiałów Opatrunkowych w ramach organizacji Konferencji Opieki Długoterminowej w Toruniu (Przewodnicząca ZG PTG pełniła funkcję Przewodniczącej Komitetu Naukowego podczas tych konferencji).

Oddziały PTG prowadziły również działalność szkoleniową. Warto podkreślić inicjatywy podejmowane w ramach współpracy ze stowarzyszeniami alzheimerowskimi, szkolenia opiekunów seniorów w środowisku oraz w domu pomocy społecznej. W ramach współpracy z lokalnymi Uniwersytetami Trzeciego Wieku członkowie Oddziałów PTG uczestniczyli w pracy rad programowych oraz przedstawiali wykłady o tematyce gerontologicznej. Oddziały PTG uczestniczyły też w inicjatywach na rzecz seniorów podejmowanych w ramach współpracy ze środowiskowymi samorządami lokalnymi. Przykładem mogą być inicjatywy oddziału szczecińskiego — projekt „Środowiskowa koordynacja działań w zakresie zapewnienia bezpiecznych warunków życia ludziom starym” (2004 r.) — oraz podlaskiego — projekt „Aktywizacja transgranicznej współpracy w zakresie zdrowia publicznego”.

Polskie Towarzystwo Gerontologiczne pozostaje aktywnym członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Gerontologicznego, co umożliwia reprezentowanie i propagowanie osiągnięć polskiej gerontologii na forum międzynarodowym. Z własnych środków ZG PTG systematycznie opłaca corocznie za członków PTG składki członkowskie do Międzynarodowego Towarzystwa Gerontologicznego. Przedstawiciele Towarzystwa kilkakrotnie uczestniczyli w posiedzeniach władz Międzynarodowego Towarzystwa Gerontologicznego oraz Regionu Europejskiego MTG. Członkowie PTG uczestniczyli w konferencjach/kongresach międzynarodowych, prezentując wyniki prowadzonych przez siebie badań — szczegółowe informacje są do wglądu w sprawozdaniach poszczególnych oddziałów PTG.

Polskie Towarzystwo Gerontologiczne w okresie trwania kadencji kontynuowało swoją działalność wydawniczą. Do końca 2004 roku we współpracy z wydawnictwem „Medycyna Praktyczna”, a od 2005 roku z wydawnictwem Via Medica wydawany jest kwartalnik „Gerontologia Polska”. Siedziba Redakcji czasopisma znajduje się w Krakowie, funkcję Przewodniczącego pełni Józef Kocemba. Zmiana wydawcy związana była z wycofaniem się z umowy wydawnictwa „Medycyna Praktyczna”. Nowy wydawca przejął obowiązki dystrybucji czasopisma. Członków PTG regularnie opłacających składki członkowskie obowiązywać będą preferencyjne warunki prenumeraty.

III. Konkurs prac naukowych

Pod koniec kadencji rozstrzygnięto IV edycję Konkursu Naukowego Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego o nagrodę im. Prof. Jerzego Piotrowskiego za prace doktorskie i magisterskie o tematyce gerontologicznej. Komisja Konkursowa pod przewodnictwem Honorowego Prezesa PTG prof. Wojciecha Pędicha oceniła nadesłane prace (12 doktorskich i 7 magisterskich) oraz zadecydowała o przyznaniu następujących nagród i wyróżnień:

Nagrody za prace doktorskie

- I. dr Piotr Trzonkowski (Gdańsk), promotor: prof. Andrzej Myśliwski
- II. dr Agnieszka Rajska-Neumann (Poznań), promotor: dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis (*ex aequo*)
- II. dr Beata Bugajska (Szczecin), promotor: prof. Kazimierz Jaskota (*ex aequo*)

Nagrody za prace magisterskie

- I. mgr Michał Bruski (Gdańsk), promotor: prof. dr hab. Brunon Synak
- II. mgr Anna Jermołaj (Białystok), promotor: dr n. hum. Małgorzata Halicka
- III. mgr Agnieszka Molska (Białystok), promotor: dr med. Beata Wojszel

Wyróżnienia za prace magisterskie

- mgr Justyna Elwira Steckiewicz (Białystok), promotor: dr Andrzej Dakowicz
mgr Anna Raducha (Białystok), promotor: dr med. Beata Wojszel

Opracowanie P.B.

Walne Zebranie Członków Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, Białystok 17 czerwca 2005 roku

Podczas Zjazdu Naukowego PTG odbyło się walne zebranie PTG, które wybrało nowe władze PTG. W skład Zarządu Głównego PTG w kadencji 2005–2009 weszli:

Przewodniczący: dr hab. Piotr Błędowski

Wiceprzewodnicząca: dr hab. Barbara Bień

Wiceprzewodnicząca: dr hab. Barbara Szatur-Jaworska

Sekretarz: dr Jacek Pruszyński

Skarbnik: mgr Paweł Kubicki

Członkowie: dr hab. Małgorzata Halicka, dr Anna Skalska, mgr Hanna Jędrkiewicz, dr Jarosław Derejczyk

Do Komisji Rewizyjnej wybrani zostali:

Przewodniczący: dr Jacek Putz

Członkowie: dr hab. Kornelia Kędziora-Kornatowska, dr Jolanta Twardowska-Rajewska, dr Halina Doroszkiewicz, dr Jerzy Foerster

I. Honorowe Członkostwa PTG

Walne Zebranie podjęło jednogłośnie uchwały o nadaniu tytułu Honorowego Członka PTG:

- prof. dr hab. Oldze Czerniawskiej
- prof. dr hab. Lucynie Frąckiewicz
- prof. dr hab. Józefowi Kocemie
- prof. Borisovi Velimirovicovi

II Uchwała Programowa Walnego Zebrania Członków PTG podjęta w dniu 17.06.2005 r. w Białymstoku

W wyniku przeprowadzonej dyskusji Komisja uchwał i wniosków przedstawiła Walnemu Zebraniu Członków projekt uchwały programowej, który jednogłośnie przyjęto w głosowaniu jawnym.

1. Walne Zebranie Członków PTG w obecnej sytuacji prawnej nie dostrzega konieczności podejmowania przez Zarząd Główny PTG nadzwyczajnych działań związanych z nadaniem stowarzyszeniu statusu organizacji pożytku publicznego.
2. Walne Zebranie Członków PTG zobowiązuje Zarząd Główny do podjęcia następujących inicjatyw:
 - podjęcia dialogu z decydentami w celu wypracowania długofalowej, spójnej polityki społecznej wobec ludzi starych;
 - rozwinięcia działań popularyzujących PTG i problematykę gerontologiczną, między innymi poprzez nawiązanie bliższych kontaktów z mediami centralnymi i lokalnymi, przygotowanie poradnika dla osób starzejących się, zainicjowanie kampanii społecznej służącej integracji międzypokoleniowej;
 - zajmowania przez PTG stanowiska w sprawach szczegółowych decyzji politycznych dotyczących ludzi starych, jak np. wprowadzenia w Polsce ubezpieczeń pielęgnacyjnych.
3. Walne Zebranie Członków PTG zaleca oddziałom terenowym PTG podjęcie starań o zbudowanie regionalnych i lokalnych koalicji na rzecz ludzi starych (media, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe, lekarze itd.).
4. Walne Zebranie Członków PTG wyraża krytyczną opinię na temat wdrażanego obecnie systemu kształcenia pracowników służb społecznych, polegającego na tworzeniu kolegiów służb społecznych. Oceniamy ten system jako niezapewniający lepszego poziomu nauczania i drożności kształcenia tej grupy specjalistów pracujących z osobami w podeszłym wieku.

Opracowanie P.B.